

ΡΟΥΘ

ΡΟΥΘ 1^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

- Ρουθ. 1,1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.
- Ρουθ. 1,1 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ποὺ οἱ Κριταὶ ἐκυβερνοῦσαν τοὺς Ἰσραηλίτες ἐπέσε λιμὸς στὴ χώρα τους. Ἐξ αἰτίας τοῦ λιμοῦ ενας ἀνὴρ ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ, τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, ἀνεχώρησε νὰ κατοικήσει μετὰ τὴν σύζυγό του καὶ τοὺς δύο υἱοὺς του στὴν ἀγροτικὴ περιοχὴ τῆς Μωάβ.
- Ρουθ. 1,2 καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νεωμίν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιῶν, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεέμ τῆς Ἰούδα· καὶ ἦλθον εἰς ἀγρὸν Μωάβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ.
- Ρουθ. 1,2 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός Ἐλιμέλεχ, ἡ σύζυγός του Νεωμίν, τὰ δὲ δύο τέκνα του ὁ ενας Μααλὼν καὶ ὁ ἄλλος Χελαιῶν. Ἦσαν Ἐφραθαῖοι, διότι κατήγοντο ἀπὸ τὴν Ἐφραθὰ, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Αὐτοὶ ἦλθαν στὴν ἀγροτικὴ περιοχὴ τῆς Μωάβ καὶ ἐγκατεστάθηκαν.
- Ρουθ. 1,3 καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νεωμίν, καὶ κατελείφθη αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς.
- Ρουθ. 1,3 Ὑστέρᾳ ἀπὸ λίγο καιρὸ πέθανε ὁ Ἐλιμέλεχ, ὁ σύζυγος τῆς Νεωμίν, καὶ ἔμεινε αὕτη μόνη μετὰ τὰ δύο τέκνα τῆς.
- Ρουθ. 1,4 καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας, ὄνομα τῇ μιᾷ Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Ρούθ· καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη.
- Ρουθ. 1,4 Οἱ δύο υἱοὶ τῆς πήραν ἐκεῖ ὡς συζύγους γυναῖκες Μωαβίτιδες, ἡ μία τῶν ὁποίων λέγονταν Ὀρφά ἡ δὲ ἄλλη Ρούθ. Παρέμειναν στους ἀγρούς τῆς χώρας Μωάβ γιὰ δέκα ἔτη.
- Ρουθ. 1,5 καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι, Μααλὼν καὶ Χελαιῶν, καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς.
- Ρουθ. 1,5 Ἐπειτὰ πέθαναν καὶ οἱ δύο υἱοί, ὁ Μααλὼν καὶ ὁ Χελαιῶν, καὶ ἔτσι ἔμειναν ἡ Νεωμίν χήρα ἀπὸ ἀνδρα, καὶ ἐρήμη ἀπὸ τὰ δυὸ παιδιὰ τῆς.
- Ρουθ. 1,6 καὶ ἀνέστη αὕτη καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωάβ ὅτι ἐπέσκεπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους,
- Ρουθ. 1,6 Ἐξ αἰτίας τῆς θλίψεώς της καὶ ἐπειδὴ πληροφορήθηκε ὅτι ὁ Θεὸς ἐλέησε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ ἔδωκε σ' αὐτὸν ἄρτους, ξεκίνησε ἡ Νεωμίν καὶ οἱ δύο νύμφες της, ἐγκατέλειψαν τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴ τῆς Μωάβ,
- Ρουθ. 1,7 καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.

- Ρουθ. 1,7 και αναχώρησαν από τον τόπο, όπου ευρίσκοντο. Μαζί με την Νωεμίν ακολούθησαν και οι δύο νύμφες της. Προχωρούσαν στον δρόμο της επιστροφής των στην χώρα της φυλής του Ιούδα.
- Ρουθ. 1,8 και εἶπε Νωεμίν ταῖς δυοῖν νύμφαις αὐτῆς· πορεύεσθαι δὴ, ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς· ποιῆσαι Κύριος μετ’ ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ’ ἐμοῦ·
- Ρουθ. 1,8 Σε κάποιο σημεῖον της πορείας των εἶπεν η Νωεμίν στις δύο νύμφες της· «ἐπιστρέψτε, σας παρακαλῶ, και πηγαίνετε κάθε μία στον οἶκον της μητρὸς της. Εὐχομαι να δείξη ο Κυριος καλωσύνην και στοργήν προς σας, ὅπως και σεις δείξατε καλωσύνην προς τα αποθανόντα τέκνα μου και προς ἐμένα.
- Ρουθ. 1,9 δῶν Κύριος ὑμῖν καὶ εὖροιτε ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν αὐτάς, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
- Ρουθ. 1,9 Εἶθε ο Κυριος να δώσει προς εσάς την χάριν και προστασίαν Του, ὡστε κάθε μία από σας να βρει ἀνάπαυσιν στον οἶκο του νέου ἀνδρός, που θα λάβει». Ἐπειτα η Νωεμίν κατεφίλησεν αὐτές και ἐκεῖναι ὑψωσαν την φωνήν, ἔκλαυσαν,
- Ρουθ. 1,10 καὶ εἶπαν αὐτῇ· μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου.
- Ρουθ. 1,10 και εἶπαν προς αὐτήν· “μαζί σου θα γυρίσουμε στον λαόν σου”.
- Ρουθ. 1,11 καὶ εἶπε Νωεμίν· ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου· καὶ ἰνατί πορεύεσθε μετ’ ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἀνδρας;
- Ρουθ. 1,11 Ἡ Νωεμίν ἀπήντησε προς αὐτές· “ἐπιστρέψατε σας παρακαλῶ, θυγατέρες μου, πίσω. Τι λόγος υπάρχει να πορευθῆτε μαζί μου; Μήπως ἔχω ἄλλα τέκνα εἰς την κοιλίαν μου, για να γίνουν αὐτά σύζυγοί σας;
- Ρουθ. 1,12 ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ· ὅτι εἶπα, ὅτι ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναι με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι υἱούς,
- Ρουθ. 1,12 Ἐπιστρέψατε, σας παρακαλῶ, θυγατέρες μου, διότι ἐγὼ ἔχω πλέον γηράσει και δεν πρόκειται να υπανδρευθῶ, ὡστε να γεννήσω παιδιὰ.
- Ρουθ. 1,13 μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθαι ἕως οὗ ἀδρυνθῶσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ; μὴ δὴ, θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.
- Ρουθ. 1,13 Και αν αὐτό το ἀδύνατον γίνη, μήπως σεις θα περιμένετε, ἕως ὅτου αὐτά γίνουν ἀνδρες; Ἡ μήπως προς χάριν αὐτῶν θα συγκρατήσετε εαυτάς, ὡστε να μην υπανδρευθῆτε ἄλλον; Μη λοιπόν, θυγατέρες μου, ἐπιμένετε να ἔλθετε μαζί μου. Ἐπιστρέψατε στις οικογενεῖες σας, διότι ἐγὼ εἶμαι λυπημένη και για σας, ἐπειδὴ το χεῖρι του Κυρίου ἐπέσε ἐπάνω μου”.

- Ρουθ. 1,14 καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι καὶ κατεφίλησεν Ὁρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ῥούθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ.
- Ρουθ. 1,14 Καὶ πάλιν ἐκεῖνες ὑψώσαν φωνήν καὶ ἐκλαυσαν ἀκόμη. Καὶ ἡ μὲν Ὁρφά, υποχωρήσασα σὺν τῇ πενθερᾷ της, τὴν ἀσπάσθη με σπαραγμὸν καρδίας καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὸν λαὸν της, ἡ Ῥούθ ὁμῶς ἀκολούθησεν τῇ πενθερᾷ της.
- Ρουθ. 1,15 καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥούθ· ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς· ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου.
- Ρουθ. 1,15 Εἶπε τότε ἡ Νωεμὶν πρὸς τὴν Ῥούθ· “ἰδοὺ, ἡ σύννυφά σου ἐπέστρεψε εἰς τὸν λαὸν της καὶ εἰς τοὺς θεοὺς της. Εἰστρέψε, σε παρακαλῶ, καὶ σὺ καὶ πῆγαινε μαζί με τὴν σύννυφά σου”.
- Ρουθ. 1,16 εἶπε δὲ Ῥούθ· μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὀπισθὲν σου· ὅτι σὺ ὅπου ἂν πορευθῆς, πορεύσομαι, καὶ οὗ ἂν ἀλισθῆς, ἀλισθήσομαι· ὁ λαὸς σου λαὸς μου, καὶ ὁ Θεὸς σου Θεὸς μου.
- Ρουθ. 1,16 Ἡ Ῥούθ ὁμῶς ἀπήντησε· “μὴ ἐπιμένῃς καὶ μὴ με στενοχωρῆς νὰ σε εγκαταλείψω καὶ νὰ γυρίσω ὀπίσω, διότι ὅπου σὺ πορευθῆς καὶ ἐγὼ θὰ πορευθῶ μαζί σου· ὅπου σὺ κατοικήσῃς, ἐκεῖ θὰ κατοικήσω καὶ ἐγὼ. Ὁ λαὸς σου θὰ εἶναι λαὸς μου καὶ ὁ Θεὸς σου θὰ εἶναι Θεὸς μου.
- Ρουθ. 1,17 καὶ οὗ ἂν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, κἀκεῖ ταφήσομαι· τάδε ποιῆσαι μοι Κύριος καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.
- Ρουθ. 1,17 Ὅπου πεθάνῃς καὶ ἐνταφιασθῆς, ἐκεῖ καὶ ἐγὼ θὰ ἀποθάνω καὶ θὰ ταφῶ. Ὁ Κύριος ας μοι ἀνταποδώσῃ καὶ ας με τιμωρήσῃ, ἀνὰ τὸν ὅτι ἐγὼ διαφορετικὰ. Ὁ θάνατος μόνον θὰ χωρίσῃ ἐμένα ἀπὸ ἐσένα”.
- Ρουθ. 1,18 ἰδοῦσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ’ αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι.
- Ρουθ. 1,18 Ὅταν ἡ Νωεμὶν εἶδεν ὅτι ἡ Ρουθ εἶχε σταθερὴν καὶ ἀμετακίνητην ἀπόφασιν νὰ πορευθῆ μαζί της, ἐπαύσα πλέον νὰ ομιλῇ πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.
- Ρουθ. 1,19 ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ’ αὐταῖς καὶ εἶπον· εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμὶν;
- Ρουθ. 1,19 Συνέχισαν καὶ αἱ δύο τὸν δρόμον των, ἕως ὅτου ἐφθάσαν εἰς τὴν Βηθλεέμ. Ὅταν δὲ ἐφθάσαν εἰς τὴν Βηθλεέμ, ὁλόκληρος ἡ πόλις, μάλιστα δὲ οἱ γυναῖκες τῆς Βηθλεέμ, συνεκινήθησαν γιὰ τὰς δύο γυναῖκες καὶ ἔλεγον μεγαλοφώνως· “ἀραγε αὕτη εἶναι ἡ Νωεμὶν;”

- Ρουθ. 1,20 και εἶπε πρὸς αὐτάς· μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμίν, καλέσατέ με Πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἰκανὸς σφόδρα·
- Ρουθ. 1,20 Εκείνη δε ἀπάντησε πρὸς αὐτές· “μὴ με καλεῖτε Νωεμίν (δηλαδή ευχάριστον και γλυκείαν), ἀλλὰ ονομάσατέ με Πικράν, διότι ὁ Παντοδύναμος μου ἐστειλε πολλές πικρίας.
- Ρουθ. 1,21 ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἰνατί καλεῖτέ με Νωεμίν; καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἰκανὸς ἐκάκωσέ με.
- Ρουθ. 1,21 Εγώ, οικογενειακῶς με τον ἄνδρα μου και τα δύο τέκνα μου, ἐπήγα εἰς την Μωάβ, και ὁ Κυριος με επανέφερε τώρα μόνην, χήραν και ἀτεκνον. Διὰτί λοιπόν, με καλεῖτε Νωεμίν; Ὁ Κυριος με ταπείνωσε, ὁ Παντοδύναμος με ἐθλιψε».
- Ρουθ. 1,22 καὶ ἐπέστρεψε Νωεμίν καὶ Ρούθ ἢ Μωαβίτις ἢ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωάβ· αὐται δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλεέμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.
- Ρουθ. 1,22 Ἐτσι ἐπέστρεψε ἡ Νωεμίν και ἡ Μωαβίτις νύμφη της Ρούθ ἀπὸ τους αγρούς της Μωάβ. Εφθασαν μάλιστα αὐτές στη Βηθλεέμ, ὅταν ἀρχιζε ὁ θερισμός της κριθῆς.

ΡΟΥΘ 2^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

- Ρουθ. 2,1 Καὶ τῇ Νωεμίν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχυρὸς ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ.
- Ρουθ. 2,1 Στη Νωεμίν ἦταν γνωστός ἕνας ἀνὴρ, συγγενῆς του ἀνδρός της. Αὐτὸς δε ὁ ἀνὴρ ἦτο πλούσιος και ἐπίσημος, κατήγετο ἀπὸ την οικογένειαν του Ἐλιμέλεχ του ἀνδρός της, και ὠνομάζετο Βοόζ.
- Ρουθ. 2,2 καὶ εἶπε Ρούθ ἢ Μωαβίτις πρὸς Νωεμίν· πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν και συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτῇ· πορεύου, θύγατερ.
- Ρουθ. 2,2 Ἡ Ρούθ ἢ Μωαβίτις εἶπε πρὸς την Νωεμίν· “να μεταβῶ λοιπόν εἰς ἀγρὸν να μαζέψω στάχυα ὀπισθεν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θα μου κάμη αὐτὴν την χάριν και την καλωσύνην;” Ἡ Νωεμίν εἶπε πρὸς αὐτήν· “πήγαινε, κόρη μου”.
- Ρουθ. 2,3 καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐλθοῦσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ περιέπεσε περιπτῶματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοόζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ.
- Ρουθ. 2,3 Ἡ Ρούθ πήγε, ἦλθεν σε κάποιον ἀγρὸ και μάζευε στάχυα πίσω ἀπὸ τους θεριστές. Κατὰ ἀγαθὴν δε σύμπτωση συνέβη να ἐλθει στον ἀγρὸ, ὁ ὁποῖος ἀνήκε στον Βοόζ, τον καταγόμενον ἀπὸ την οικογένεια του Ἐλιμέλεχ.

- Ρουθ. 2,4 και ἰδοὺ Βοόζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεὲμ καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι· Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ εἶπον αὐτῶν· εὐλογήσαι σε Κύριος.
- Ρουθ. 2,4 Καὶ ἰδοὺ κάποια στιγμή ἦλθε ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ ὁ Βοόζ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς θεριστές· “ὁ Κύριος μαζί σας”. Εκείνοι δε τοῦ ἀπήντησαν· “εἶθε νὰ σε εὐλογήσει ὁ Κύριος”.
- Ρουθ. 2,5 καὶ εἶπε Βοόζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας· τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη;
- Ρουθ. 2,5 Εἶπε δε ὁ Βοόζ στον νεαρό δούλον του, ὁ οποίος ἦταν ἐπιστάτης στους θεριστές· “τίνος εἶναι αὕτη ἡ νεαρά γυνή;”
- Ρουθ. 2,6 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστῶς ἐπὶ τοὺς θερίζοντας καὶ εἶπεν· ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστίν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ
- Ρουθ. 2,6 Ὁ νεαρός δούλος, ὁ ἐπιστάτης τῶν θεριστῶν, εἶπε πρὸς αὐτόν· “αὕτη εἶναι Μωαβίτις, ἡ οποία ἐπέστρεψε μαζί με τὴν Νωεμὶν ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς τῆς Μωάβ.
- Ρουθ. 2,7 καὶ εἶπε· συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὀπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ πρωῒθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν.
- Ρουθ. 2,7 Με παρεκάλεσε δε καὶ μου εἶπε· Δος μου τὴν ἀδειαν νὰ μαζέψω καὶ νὰ συγκεντρώσω μερικὰ στάχυα μεταξύ τῶν δεματιῶν πίσω ἀπὸ τοὺς θεριστές. Ἦλθε καὶ ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ δὲν σταμάτησε οὔτε γιὰ λίγο νὰ μαζεύει στάχυα στο χωράφι”.
- Ρουθ. 2,8 καὶ εἶπε Βοόζ πρὸς Ρούθ· οὐκ ἤκουσας, θύγατερ; μὴ πορευθῆς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἐτέρῳ, καὶ σὺ οὐ πορεύση ἐντεῦθεν· ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασιῶν μου·
- Ρουθ. 2,8 Ὁ Βοόζ κάλεσε τὴν Ρούθ καὶ τῆς εἶπε· “δὲν ἀκουσες, κόρη μου, τι εἶπα στον ἐπιστάτη μου; Νὰ μὴν πας σε ἄλλο ἀγρὸ, γιὰ νὰ μαζέψεις στάχυα καὶ νὰ μὴ ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ ἐδῶ. Προσκολλήσου ἐδῶ μαζί με τὶς υπηρέτριές μου.
- Ρουθ. 2,9 οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρόν, οὗ ἂν θερίζωσι, καὶ πορεύση κατόπισθεν αὐτῶν· ἰδοὺ ἐνετειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄψαισθαί σου· καὶ ὅτε διψήσεις καὶ πορευθῆσιν εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι ὅθεν ἂν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια.
- Ρουθ. 2,9 τα μάτια σου νὰ εἶναι στον ἀγρὸ, τον οποίο οἱ θεριστές μου θερίζουν, καὶ πῆγαινε πίσω ἀπὸ αὐτούς, γιὰ νὰ μαζεύεις στάχυα. Ἰδοὺ ἐγὼ ἔδωσα ἐντολή στους υπηρέτες μου, νὰ μὴ σε πειράξει κανεὶς. Ὅταν διψᾶσεις θὰ πας στα δοχεῖα τοῦ ὕδατος καὶ θὰ πιῆς ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου πίνουν καὶ οἱ δούλοι μου”.

- Ρουθ. 2,10 και ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγυνῶναί με, καὶ ἐγὼ εἶμι ξένη;
- Ρουθ. 2,10 Ἐπεσεν ἐκεῖνη με το πρόσωπο κατά γης, προσεκύνησε αὐτόν μέχρις ἐδάφους καὶ τοῦ εἶπε· “πῶς συνέβη, ὥστε ἐγὼ μία ξένη γυναῖκα νὰ βρῶ χάριν ἐνώπιόν σου καὶ με τὴν εὐμένεια νὰ ἐνδιαφερθεῖ γιὰ μένα;”
- Ρουθ. 2,11 καὶ ἀπεκρίθη Βοὸζ καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἀπαγγελία ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποιήκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαόν, ὃν οὐκ ἤδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης·
- Ρουθ. 2,11 Ο Βοὸζ τῆς ἀπάντησε·“πληροφορήθηκα λεπτομερῶς, πόσο καλὰ φέρθηκες ἀπέναντι τῆς πενθερᾶς σου, ὅταν πέθανεν ὁ ἄνδρας σου, καὶ πῶς χάριν αὐτῆς ἐγκατέλειπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, τὸν τόπον ὅπου γεννήθηκες καὶ πορεύθηκες πρὸς ἓνα λαόν, τὸν ὁποῖο προηγουμένως δὲν εἶχες γνωρίσει.
- Ρουθ. 2,12 ἀποτίσαι Κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθὲναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ.
- Ρουθ. 2,12 Εὐχομαι νὰ βραβεύσει ὁ Κύριος αὐτὸ τὸ ἔργο σου, πλούσιος νὰ εἶναι ὁ μισθός σου ἐκ μέρους Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς τὸν ὁποῖο ἦλθες γιὰ νὰ τεθεῖς με πίστιν κάτω ἀπὸ τὶς προστατευτικὰς τοῦ πτέρυγες”.
- Ρουθ. 2,13 ἡ δὲ εἶπεν· εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριε, ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου.
- Ρουθ. 2,13 Ἡ δὲ Ρούθ εἶπεν· “εἶθε νὰ εἶμαι πάντοτε ὑπὸ τὴν εὐμένειά σου αὐτὴν, κύριε, διότι με παρηγόρησες καὶ μίλησες στὴ καρδιά τῆς δούλης σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ θὰ εἶμαι μία ἀπὸ τὶς δούλες σου”.
- Ρουθ. 2,14 καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὸζ· ἤδη ὥρα τοῦ φαγεῖν, πρόσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν ἄρτων καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει. καὶ ἐκάθισε Ρούθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων, καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ Βοὸζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε.
- Ρουθ. 2,14 Ο Βοὸζ κατόπιν τῆς εἶπεν· “εἶναι τώρα ὥρα φαγητοῦ. Πλησίασε ἐδῶ νὰ φάγεις ἄρτο καὶ νὰ βουτήξεις τὸ κομμάτι τοῦ ἄρτου στὸ ξύδι”. Ἡ Ρούθ κάθισε κοντὰ στους θεριστὰς, ὁ δὲ Βοὸζ ἐσώρευσε εἰς αὐτὴν ἄρτον ἀπὸ ἀποφλοιωμένη κριθή. Ἡ Ρούθ ἔφαγε, χόρτασε καὶ ἀφήκε περισσεύματα.
- Ρουθ. 2,15 καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν, καὶ ἐνετείλατο Βοὸζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων· καὶ γὰρ ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν·

- Ρουθ. 2,15 Κατόπιν δε ηγέρθη και άρχισε να συλλέγη στάχυα. Ο Βοόζ έδωσε εντολή στους δούλους του και είπε· “η Ρούθ ας μαζεύη στάχυα ανάμεσα ακόμη και από τα δεμάτια· να μη την διώξετε και την ντροπιάσετε.
- Ρουθ. 2,16 και βαστάζοντες βαστάσατε αυτή και γε παραβάλλοντες παραβαλείτε αυτή εκ των βεβουνισμένων· και φάγεται και συλλέξει, και ουκ έπιτιμήσετε αυτή.
- Ρουθ. 2,16 Ακόμη δε από τα δεμάτια, που μεταφέρετε, αφήσατε να πίπτουν στάχυα χάριν αυτής και από τα συσσωρευμένα δεμάτια ρίψατε ακόμη μερικά. Αυτή θα έχει το δικαίωμα να τα συλλέξει για την διατροφή της, χωρίς κανείς από σας να της κάνει παρατήρηση”.
- Ρουθ. 2,17 και συνέλεξεν εν τῷ άγρῷ ἕως έσπέρας· και έρράβδισεν ἃ συνέλεξε, και έγενήθη ὡς οἰφί κριθῶν.
- Ρουθ. 2,17 Η Ρούθ συνέλεξε στον αγρό στάχυα μέχρι της εσπέρας οπότε και τα ρράβδισε. Το προϊόν από τα συγκεντρωθέντα στάχυα της κριθής ένα οίφι (είκοσι περίπου κιλά).
- Ρουθ. 2,18 και ἦρε και εισήλθεν εις την πόλιν, και είδεν ἡ πενθερά αυτής ἃ συνέλεξε, και έξενέγκασα Ρούθ ἔδωκεν αυτή ἃ κατέλιπεν, έξ ὧν ένεπλήσθη.
- Ρουθ. 2,18 Πήρε το φορτίο της αυτό και μετέβη στη πόλιν προς την πενθερά της, η οποία και είδε όλο αυτό, που είχε συλλέξει η Ρούθ. Η Ρούθ παρουσίασε και έδωσε στη πενθερά της και το φαγητό που της περίσσευσε αφού αυτή είχε χορτάσει.
- Ρουθ. 2,19 και είπεν αυτή ἡ πενθερά αυτής· ποῦ συνέλεξας σήμερα και ποῦ έποίησας; εἶη ὁ έπιγνούς σε εὐλογημένος. και ανήγγειλε Ρούθ τῇ πενθερᾷ αυτής ποῦ έποίησε, και είπε· τὸ ὄνομα τοῦ άνδρός, μεθ’ οὔ έποίησα σήμερα, Βοόζ.
- Ρουθ. 2,19 Η πενθερά της την ερώτησε· “που εσταχυολόγησες σήμερα, που μάζευσες αυτή την κριθή; Ας είναι ευλογημένος εκείνος, ο οποίος φρόντισε για σέ”. Η Ρουθ ανήγγειλε στη πενθερά της, που σταχυολόγησε και προσέθεσε· “ο ανήρ, στον αγρό του οποίου σήμερα εργάσθηκα, ονομάζεται Βοόζ”.
- Ρουθ. 2,20 είπε δέ Νωεμίν τῇ νύμφη αυτής· εὐλογητός έστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι ουκ έγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων και μετὰ τῶν τεθνηκότων. και είπεν αυτή Νωεμίν· έγγίξει ἡμῖν ὁ ανήρ, εκ τῶν άγχιστευόντων ἡμῖν έστι.
- Ρουθ. 2,20 Η δε Νωεμίν είπε προς την νύμφη της· “είναι άξιος των ευλογιών του Κυρίου ο άνθρωπος αυτός, διότι έδειξε καλωσύνη και ευμένεια και προς εμάς, που ζούμε, και προς τους οικείους μας, οι οποίοι έχουν πεθάνει”.

- Και προσέθεσε ακόμη η Νωεμίν· “με τον άνθρωπο αυτό συγγενεύουμε· είναι μάλιστα από τους στενούς συγγενείς μας”.
- Ρουθ. 2,21 και είπε Ρούθ προς τὴν πενθερὰν αὐτῆς· καί γε ὅτι εἶπε πρὸς με· μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὄλον τὸν ἀμητόν, ὃς ὑπάρχει μοι.
- Ρουθ. 2,21 Εἶπε ἡ Ρουθ πρὸς τὴν πενθερά της· “μου εἶπε ἀκόμη αὐτός ὁ ἄνθρωπος· Να πηγαίνεις μαζί με τὰς ὑπηρέτριές μου, μέχρις ὅτου τελειώσει ὅλος ὁ θερισμός, πού ὑπάρχει στους ἀγρούς μου”.
- Ρουθ. 2,22 καί εἶπε Νωεμίν πρὸς Ρούθ τὴν νύμφην αὐτῆς· ἀγαθόν, θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῶ ἑτέρῳ.
- Ρουθ. 2,22 Ἡ Νωεμίν εἶπε πρὸς τὴν Ρουθ τὴν νύμφη της· “εἶναι καλό, κόρη μου, ὅτι ἐξέρχεσαι σε σταχυολογία με τὰς ὑπηρέτριες τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, καὶ ἔτσι δὲν ὑπάρχει φόβος μεταβαίνουσα σε ἄλλο ἀγρὸ νὰ σε συναντήσουν καὶ σε κακομεταχειρισθoύν ἄλλοι”.
- Ρουθ. 2,23 καὶ προσεκολλήθη Ρούθ τοῖς κορασίοις τοῦ Βοόζ τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέσαι τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν.
- Ρουθ. 2,23 Ἡ Ρούθ ἐντάχθηκε στὴν ομάδα τῶν κορασίων τοῦ Βοόζ, ὥστε νὰ συλλέγει στάχυα κριθῆς καὶ σίτου μέχρι νὰ τελειώσει ὁ θερισμός.

ΡΟΥΘ 4^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

- Ρουθ. 3,1 Καὶ ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. εἶπε δὲ αὐτῇ Νωεμίν ἢ πενθερὰ αὐτῆς· θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοὶ ἀνάπαυσιν, ἵνα εὖ γένηταί σοι;
- Ρουθ. 3,1 Κάθισε ἡ Ρούθ μετὰ τὸ πέρασ τοῦ θερισμοῦ μαζί με τὴν πενθερά της. Ἡ Νωεμίν, ἡ πενθερά της, της εἶπε· “κόρη μου, ἐγὼ δὲν εἶμαι υποχρεωμένη νὰ ἀναζητήσω καὶ νὰ βρῶ γιὰ σε τόπο καὶ τρόπο ἀναπαύσεώς σου, ὥστε νὰ ζήσεις ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα εὐτυχισμένη;
- Ρουθ. 3,2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοόζ γνῶριμος ἡμῶν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾶ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί.
- Ρουθ. 3,2 Λοιπόν, δὲν ξέρεις ὅτι ὁ Βοόζ, στις ὑπηρέτριες τοῦ οὐοίου ἔχεις προσκολληθῆ, εἶναι συγγενῆς μας; Ἰδοὺ, ὅτι αὐτὸς λιχνίζει τὸ κριθάρι τοῦ στο ἀλώνι κατὰ τὴν νύκτα αὐτή.
- Ρουθ. 3,3 σὺ δὲ λούση καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμὸν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω· μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν·
- Ρουθ. 3,3 Σὺ νὰ λουσθῆς, νὰ αλειφθῆς με ἀρωματικὸ ἔλαιο, νὰ φορέσει τὸ καλύτερό σου φόρεμα καὶ νὰ μεταβῆς στο ἀλώνι τοῦ. Πρόσεξε ὁμως νὰ μὴ σε γνωρίσει, ἕως ὅτου τελειώσει τὸ φαγητό καὶ τὸ ποτό.

- Ρουθ. 3,4 και ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἅ ποιήσεις.
- Ρουθ. 3,4 Όταν δε θα μεταβεί αυτός να κοιμηθεί θα προσέξεις τον τόπο, όπου θα κοιμάται. Θα πλησιάσῃς και συ εκεί, θα ανασύρῃς το σκέπασμα από τα πόδια του και θα κοιμηθῆς εκεί. Αυτὸς δε όταν ξυπνήσῃς, θα σου πῃ, τι πρέπει να κάμῃς”.
- Ρουθ. 3,5 εἶπε δὲ Ρούθ πρὸς αὐτήν· πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ποιήσω.
- Ρουθ. 3,5 Ἡ Ρούθ ἀπήντησε πρὸς αὐτήν· “ὅλα ὅσα μου εἶπες θα πράξω”.
- Ρουθ. 3,6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς.
- Ρουθ. 3,6 Κατέβηκε πράγματι στο αλώνι και ἔκαμε ὅλα ὅσα της εἶχε δώσει εντολή ἡ πενθερά της.
- Ρουθ. 3,7 καὶ ἔφαγε Βοόζ καὶ ἔπιε καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθε κρυφῆ καὶ ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.
- Ρουθ. 3,7 Ο Βοόζ ἔφαγε, ἔπιεν, ἠυφράνθη ἡ καρδία του και ἔπειτα ἦλθε να κοιμηθῆ εἰς κάποιο ἄκρον της θημωνιάς. Ἡ Ρούθ ἦλθεν ἐκεῖ κρυφίως, ἀνέσυρε το σκέπασμα των ποδῶν του Βοόζ και ἐκοιμήθη ἐκεῖ.
- Ρουθ. 3,8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.
- Ρουθ. 3,8 Κατὰ το μεσονύκτιο ξύπνησεν ο Βοόζ, ἐξεπλάγη και ἐταράχθη, διότι χωρὶς να το φαντάζεται, εἶδε μία γυναίκα να κοιμάται κοντά στα πόδια του.
- Ρουθ. 3,9 εἶπε δέ· τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ρούθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερυγίόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ.
- Ρουθ. 3,9 Ο Βοόζ την ρώτησε· “ποία εἶσαι συ;” Εκείνη εἶπε· “ἐγὼ εἶμαι ἡ Ρούθ, ἡ δούλη σου. Σκέπασε την δούλη σου με το ἄκρο του ἱματίου σου εἰς δείγμα της προστασίας, την οποία πρέπει να της προσφέρεις, διότι εἶσαι συγγενής μου”.
- Ρουθ. 3,10 καὶ εἶπε Βοόζ· εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ Θεῷ, θύγατερ, ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος.
- Ρουθ. 3,10 Ο Βοόζ εἶπε πρὸς αὐτήν· “κόρη μου, ας εἶσαι εὐλογημένη ἀπὸ τον Κυριον και Θεόν, διότι αὐτῇ ἡ στοργή και ἡ καλωσύνη σου εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ την προηγούμενην, που ἔδειξες πρὸς την πενθεράν σου, ἀφού δεν ἐξέλεξες να υπανδρευθῆς νέους, εἴτε πτωχοί εἴτε πλούσιοι εἶναι αυτοί.
- Ρουθ. 3,11 καὶ νῦν, θύγατερ, μὴ φοβοῦ· πάντα, ὅσα ἔαν εἴπῃς, ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ.

- Ρουθ. 3,11 Και τώρα, κόρη μου, μη φοβήσαι· όλα όσα μου είπες θα κάμω προς χάριν σου, διότι όλος ο λαός της πόλεώς μου αυτής γνωρίζει ότι συ είσαι γυνή ενάρετος και ισχυράς θελήσεως.
- Ρουθ. 3,12 και νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι. καὶ γέ ἐστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ.
- Ρουθ. 3,12 Λοιπόν, πράγματι, ἐγὼ εἶμαι συγγενῆς σου. Ὑπάρχει ὅμως ἐδῶ και ενας ἄλλος, ὁ ὁποῖος εἶναι στενωτέρως συγγενῆς σου ἀπὸ ἐμέ.
- Ρουθ. 3,13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τὸ πρωῖ, ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω· ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ, ζῆ Κύριος· κοιμήθητι ἕως τὸ πρωῖ.
- Ρουθ. 3,13 Κοιμήσου αὐτὴν τὴν νύκτα ἐδῶ και ἀύριον τὸ πρωί θα ἐρωτήσω αὐτόν σχετικῶς· αν θελήσῃ ἐκεῖνος να σε νυμφευθῆ, καλῶς. Ἀς σε παρή σύζυγόν του. Ἐάν ὅμως ἐκεῖνος δεν θελήσῃ να σε νυμφευθῆ, θα σε πάρω ἐγὼ σύζυγόν μου. Ζων ἐνώπιόν μας εἶναι ὁ Κυριος που με ἀκούει. Κοιμήσου ἐδῶ ἕως τὸ πρωί”.
- Ρουθ. 3,14 και ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωῖ. ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· και εἶπε Βοόζ· μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλω.
- Ρουθ. 3,14 Ἐκοιμήθη πράγματι ἡ Ρούθ κοντὰ εἰς τα πόδια του Βοόζ ἕως τὸ πρωι. Πολύ δε πρωί ξύπνησε σε ὠρα, κατὰ τὴν ὁποία, λόγω του σκότους, δεν μπορούσε να ἀναγνωρίσει ὁ ενας ἄνθρωπος τὸν ἄλλον. Ἐξ ἄλλου δε και ὁ Βοόζ εἶπεν στους περὶ αὐτόν· “προσέξατε, κανεῖς δεν πρέπει να μάθῃ ὅτι ἦλθεν αὐτὴ ἡ γυναῖκα στο αλώνι”.
- Ρουθ. 3,15 και εἶπεν αὐτῇ· φέρε τὸ περὶζωμα τὸ ἐπάνω σου. και ἐκράτησεν αὐτό, και ἐμέτρησεν ἕξ κριθῶν και ἐπέθηκεν ἐπ’ αὐτὴν· και εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.
- Ρουθ. 3,15 Εἶπε δε ὁ Βοόζ εἰς τὴν Ρούθ· “φέρε τὸ ἱμάτιον, που ἔχεις ρίξει πάνω σου”. Το πήρε ὁ Βοόζ, ἔβαλε εἰς αὐτό ἕξ μέτρα κριθῆς και τὸ ἐφόρτωσεν εἰς αὐτὴν. Αὐτός δε εἰσῆλθε εἰς τὴν πόλιν Βηθλεέμ.
- Ρουθ. 3,16 και Ῥούθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ· και εἶπεν αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ.
- Ρουθ. 3,16 Ἡ Ρούθ ἐπανήλθε πρὸς τὴν πενθερά της, ἡ ὁποία και τὴν ρώτησε· “κόρη μου, τι ἔκαμες;” Ἐκείνη δε διηγήθη εἰς αὐτὴν ὅλα ὅσα της εἶπε και ἐπραξε ὁ Βοόζ.
- Ρουθ. 3,17 και εἶπεν αὐτῇ· τὰ ἕξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε πρὸς με· μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθερὰν σου.
- Ρουθ. 3,17 Προσέθεσε δε ἀκόμη· “αὐτὰ τα ἐξ μέτρα κριθῆς μου τα ἔδωκε ὁ Βοόζ και μου εἶπε· Παρε τα δια να μην ἐπανέλθῃς στη πενθερὰν σου με ἀδειανὰ τα χέρια”.

- Ρουθ. 3,18 ἡ δὲ εἶπε· κάθου, θύγατερ, ἕως τοῦ ἐπιγῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ, ἕως ἂν τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.
- Ρουθ. 3,18 Ἡ δε Νωεμὶν τῆς εἶπε· “κάθησε ἐδῶ, κόρη μου, μέχρις ὅτου μάθῃς, ποία ἐκβασῆ θα λάβῃ αὐτὴ ἡ υπόθεσις. Διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δεν θα ἡσυχάσει, μέχρις ὅτου φέρῃ σε πέρασ το ζήτημα αὐτό”.

ΡΟΥΘ 4^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

- Ρουθ. 4,1 Καὶ Βοόζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο, ὃν ἐλάλησε Βοόζ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοόζ· ἐκκλίνας κάθισον ὧδε, κρύφιε. καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε.
- Ρουθ. 4,1 Ὁ Βοόζ πράγματι πήγε στη πύλην της Βηθλεέμ και κάθησε εκεί. Και ἰδοὺ, διήρχετο ἀπὸ ἐκεῖ ὁ συγγενὴς τῆς Ρούθ, που εἶχε περισσότερα δικαιώματα γάμου με αὐτήν. Τον κάλεσε ὁ Βοόζ και του εἶπε· “φίλε, γύρισε πρὸς τα ἐδῶ και κάθησε”. Εκείνος κατευθύνθηκε πρὸς τον Βοόζ και κάθησε ἐκεῖ.
- Ρουθ. 4,2 καὶ ἔλαβε Βοόζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπε· καθίσατε ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.
- Ρουθ. 4,2 Ἀμέσως ὁ Βοόζ κάλεσε δέκα ἀπὸ τους γεροντοτέρους τῆς πόλεως και τους εἶπε· “καθήσατε και σεις ἐδῶ”. Εκείνοι κάθησαν.
- Ρουθ. 4,3 καὶ εἶπε Βοόζ τῷ ἀγχιστεῖ· τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, ἣ ἔστι τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ, ἣ δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,
- Ρουθ. 4,3 Εἶπε δε ὁ Βοόζ στον συγγενὴ τῆς Ρούθ· “το μερίδιο του αγρού, το οποίο ανήκε στον συγγενὴ μας τον Ελιμέλεχ, ἔχει δοθεῖ και βρίσκεται στη κυριότητα τῆς Νωεμίν, ἡ οποία ἐπέστρεψε ἀπὸ τους αγρούς τῆς Μωάβ. Αὐτό δε ἔχει ἐκτεθῆ πρὸς πώληση.
- Ρουθ. 4,4 καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων· κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· εἰ ἀγχιστεύεις, ἀγχίστευε· εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις, ἀνάγγειλόν μοι καὶ γνώσομαι· ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι, καὶ ἐγὼ εἰμι μετὰ σέ. ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι, ἀγχιστεύσω.
- Ρουθ. 4,4 Σκέφθηκα λοιπὸν και εἶπα· θα ανακοινώσω σε σένα αὐτὸ το ζήτημα προτείνοντας να αγοράσεις αὐτὸ τον αγρό ἐπὶ παρουσία των δέκα τούτων μαρτύρων, που κάθονται κοντὰ μας και ἐνώπιον των ἄλλων πρεσβυτέρων του λαοῦ μου. Ἐάν λοιπὸν, ως στενώτερος συγγενὴς του Ελιμέλεχ, θέλεις να το αγοράσεις, ἀγόρασέ το. Εἰπέ το δε και εις ἐμέ, δια να γνωρίζω. Σου προτείνω αὐτὰ διότι ἐπειτα ἀπὸ σένα ἐγὼ εἶμαι ὁ στενώτερος συγγενὴς του Ελιμέλεχ”. Εκείνος ἀπάντησε· “ἐγὼ εἶμαι

πραγματι ο στενώτερος συγγενής και εγώ θα αγοράσω το τμήμα αυτό του αγρού”.

- Ρουθ. 4,5 και είπε Βοόζ· ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ρούθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.
- Ρουθ. 4,5 Ο Βοόζ προσέθεσε· “την ημέρα ὅμως, κατὰ την οποία θα αγοράσης τον αγρό από την Νωεμίν και από την Ρουθ την Μωαβίτιδα, σύζυγο του αποθανόντος υιού του Ελιμέλεχ, εἶσαι υποχρεωμένος να λάβης και ως σύζυγο την Ρούθ, ὥστε να αναδείξης κληρονόμους του αποθανόντος και να αναζήση το ὄνομά του εις την κληρονομίαν”.
- Ρουθ. 4,6 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς· οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι ἑμαυτῶ, μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου· ἀγχίστευσον σεαυτῶ τὴν ἀγχιστεῖαν μου, ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι.
- Ρουθ. 4,6 Ο στενός εκείνος συγγενής εἶπε τότε· “δεν θα μπορέσω εγώ να αγοράσω δια λογαριασμό μου τον αγρό, μήπως τυχόν και φθείρω την δική μου κληρονομία. Αγόρασε συ αυτή μου την κληρονομίαν, διότι εγώ δεν θέλω και δεν θα μπορέσω υπό τοιούτους ὁρους να την εξαγοράσω”.
- Ρουθ. 4,7 καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστεῖαν καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι πάντα λόγον, καὶ ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστεῖαν αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ.
- Ρουθ. 4,7 Ο δε νομικός ὁρος, η νομική πράξις, μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν για τη μεταβίβαση κυριότητος σε περίπτωση αγοράς η ανταλλαγῆς, ὥστε να εἶναι ἔγκυρος η συμφωνία, ἦταν ἐξῆς· Εκείνος, που μετεβίβαζε την κυριότητα του κτήματος, ἔλυε και αφαιρούσε το υπόδημά του και ἐδίδε αὐτό σε εκείνον, στον οποίο περιήρχοντο πλέον τα δικαιώματα κτήσεως. Αυτό το σύμβολο ἦταν επίσημος μαρτυρία της γενομένης πράξεως.
- Ρουθ. 4,8 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοόζ· κτήσαι σεαυτῶ τὴν ἀγχιστεῖαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῶ.
- Ρουθ. 4,8 Ο ἔχων, λοιπόν, τα πρώτα δικαιώματα της αγοράς εἶπε στον Βοόζ· “αγόρασε συ για λογαριασμό σου το κτήμα τούτο”. Ἐλυσε δε αμέσως το υπόδημά του και το παρέδωσε στον Βοόζ.
- Ρουθ. 4,9 καὶ εἶπε Βοόζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ καὶ πάντα, ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιῶν καὶ τῷ Μααλῶν ἐκ χειρὸς Νωεμίν·
- Ρουθ. 4,9 Εἶπε τότε ο Βοόζ στους γεροντοτέρους και σε ὅλους ὅσοι ἔτυχε να βρεθούν εκεί· “ὅλοι σεις εἶστε σήμερα μάρτυρες ὅτι εγώ αγοράζω από τα

- χέρια της Νωεμίν όλα όσα ανήκουν στον Ελιμέλεχ, επομένως και όλα όσα ανήκαν στους δύο υιούς του τον Χελαιών και Μααλών.
- Ρουθ. 4,10 καί γε Ρούθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλῶν κέκτημαι ἑμαυτῶ εἰς γυναῖκα τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.
- Ρουθ. 4,10 Ἐπὶ πλέον λαμβάνω ὡς σύζυγόν μου τὴν Ρούθ, τὴν Μωαβίτιδα, σύζυγο τοῦ ἀποθανόντος Μααλῶν, δια να αναζήσει τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς κληρονομίας του. Ἐτσι δεν θα χαθεῖ τὸ ὄνομά του μεταξύ των συγγενῶν του καὶ τῆς φυλῆς του λαοῦ του. Σεις εἰσθε σήμερα μάρτυρες”.
- Ρουθ. 4,11 καὶ εἶποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ· μάρτυρες. καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶποσαν· δῶη Κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ῥαχήλ καὶ ὡς Λείαν, αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφοτέρω τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθά, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλεέμ·
- Ρουθ. 4,11 Ὁλος ὁ λαὸς που βρισκονταν στη πύλην, ἀπάντησαν· “ναί, εἴμεθα μάρτυρες”. Οἱ δε πρεσβύτεροι προσέθεσαν· “εἴθε ὁ Κυριος να αξιώσει τὴν γυναῖκα σου, ἡ οποία σήμερα εἰσέρχεται στον οἶκόν σου, να ομοιάσει με τὴν Ραχήλ καὶ τὴν Λείαν, οἱ οποίες με τα γεννηθέντα ἀπὸ αυτές τέκνα δημιούργησαν τὸ μεγάλο ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ απέκτησαν τιμὴ καὶ δύναμιν στην Εφραθά καὶ ὄνομα στη Βηθλεέμ.
- Ρουθ. 4,12 καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρές, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.
- Ρουθ. 4,12 Ευχόμεθα ἐπίσης να αναδειχθῆ ἡ οικογένειά σου σάν τὴν οικογένεια τοῦ Φαρές, τὸν οποίο γέννησε ἡ Θαμαρ δια τοῦ Ἰούδα, να αναδειχθῆ δια τοῦ ἀπογόνου, τὸν οποίο θα δώση σε αὐτὴ ἡ δούλη σου, ἡ Ρούθ”.
- Ρουθ. 4,13 καὶ ἔλαβε Βοόζ τὴν Ρούθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῶ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κῆσιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.
- Ρουθ. 4,13 Ἐνυμφεύθη λοιπόν ὁ Βοόζ τὴν Ρούθ, ἔλαβε αὐτήν ὡς σύζυγόν του καὶ ἦλθε σε συνάφεια με αὐτήν. Ὁ δε Κυριος τὴν εὐλόγησε, ὥστε να συλλάβῃ καὶ να γεννήσῃ υἱόν.
- Ρουθ. 4,14 καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμίν· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐ κατέλυσε σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ,
- Ρουθ. 4,14 Αἱ δε γυναῖκες τῆς Βηθλεέμ ἔλεγαν με συγκίνησιν εἰς τὴν Νωεμίν· “ας εἶναι δοξασμένος ὁ Κυριος, ὁ οποίος δεν σε ἀφήκε σήμερα χωρὶς στενὸν συγγενῆ σου καὶ ἔτσι θα συνεχισθεῖ αἱ θα δοξασθεῖ τὸ ὄνομά σου μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν.
- Ρουθ. 4,15 καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν, ἢ ἔστιν ἀγαθὴ σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς.

- Ρουθ. 4,15 Θα ανακουφίσει τη ψυχή σου, θα είναι τροφή και στήριγμα στα γηρατεία σου, διότι η νύμφη σου, η οποία τόσο πολύ σε αγάπησε, γέννησε αυτό το υιό, και η οποία για αυτό αξίζει περισσότερο από επτά υιούς”.
- Ρουθ. 4,16 και ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιτηνόν.
- Ρουθ. 4,16 Πῆρε ἡ Νωεμὶν τὸ παιδί τῆς Ρούθ, το ἔθεσε στη αγκαλιά της και ανέλαβε αυτή να το αναθρέψει.
- Ρουθ. 4,17 καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι· ἐτέχθη υἱὸς τῆ Νωεμὶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβήδ· οὗτος πατήρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυίδ.
- Ρουθ. 4,17 οι γείτονισες ἔδωσαν σε αυτό ὄνομα λέγοντας «εγεννήθη παιδί στη Νωεμίν”. Ὠνόμασαν αυτό Ὠβήδ. Αυτός είναι ο πατήρ του Ιεσσαί, ο οποίος Ιεσσαί είναι ο πατέρας του Δαυίδ.
- Ρουθ. 4,18 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρέ· Φαρές ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ,
- Ρουθ. 4,18 Αυτοί δε είναι οι απόγονοι του Φαρές· ο Φαρές εγέννησε τον Εσρώμ,
- Ρουθ. 4,19 Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράν, καὶ Ἀράν ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ,
- Ρουθ. 4,19 ο Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράν, ο Αράν εγέννησε τον Αμιναδάβ,
- Ρουθ. 4,20 καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασών, καὶ Ναασών ἐγέννησε τὸν Σαλμάν,
- Ρουθ. 4,20 Ο Αμιναδάβ εγέννησε τον Ναασών, ο Ναασών εγέννησε τον Σαλμάν
- Ρουθ. 4,21 καὶ Σαλμάν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, καὶ Βοόζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ,
- Ρουθ. 4,21 ο Σαλμάν εγέννησε τον Βοόζ, ο Βοόζ εγέννησε τον Ὠβήδ,
- Ρουθ. 4,22 καὶ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ.
- Ρουθ. 4,22 ο Ὠβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί και ο Ιεσσαί εγέννησε τον Δαυίδ.